

MAGYAR KURIR

A' FELSÉGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből, Pénteken, Augustus 19-dik napján, 1814-dik esztendőben.

Frantzia Ország.

Generális *Rapp*, a' ki magát utóbb-
szor *Dantzának* hoszas oltalmazása által
tette esmeretessé, megérkezett Párisba.

Az Országlószék bölts magaalalmaz-
tatásának igen jó következesei látszanak
lenni valamint a' közönségre úgy a' kato-
naságra nézve is. Egy közönséges levél-
ben ilyen rajzolatot olvasunk ezen tárgy-
rol: — „A' régi ármádáknak összeolvasz-
tatása 's az újaknak organizáltatása tsendes
lépésekkel halad előre. Leg kedvezőbb
környűállás az, hogy a' katona tiszték'
nagy sokaságának, egyátallyaban vé-
tettetvén mindeniknek jussa van a' maga
zsoldjához, és hogy a' Királyi kintstár
módot talált arra, hogy fizethesse őket.
Abban is nagy böltsességet mutat az Ország-
lószék, hogy az eddig való katona ország-
lási mód helyébe igen tsendes és kelleme-
metes országlási módot hozott-bé, de úgy
hogy a' katonaság se szenvedjen semmi
tsenkűlást a' maga valóságos betsének ér-
zésében. *Párisban* olyan beszélésbéli
szabadság uralkodik, a' milyentől már na-
gyon elszoktak vala az emberek; a' véle-
kedésbéli külömbözés azomban nem nagy;
semmi nyilvánóságos részrehajlásbéli tüzes-
kedést nem lehet észre venni: a' külömb-
özés inkább tsak poharazás mellett való
összeszóllatkozásokban áll, a' melyekről más

nap reggel ritkán tud valaki valamit. Las-
sanként már az a' kedvetlenség is eltsen-
dett, mellyet az előbbeni országlás alatt
gyűlölségessé lett adók' nemeinek megtar-
tatása okozott, a' milyen az úgy nevezett
összszetsatóltatott, vagy egybe foglaltatott
adó, a' hova tartozik egyebek között az ita-
lok' nemeire vettetett adó is. Jőnek ugyan
ez eránt még most is külömbkülömb ké-
rő levelek az Országlószékhez, de a' mel-
lyek inkább kedvesek mint unalmasok,
minthogy nem annyira az adónak megke-
vesítettését, hanem inkább annak felszedé-
se módjat illetik. — „Mégfizetjük mi
(így szól a' nép ezen kérő levelekben),
mind megfizettyük azt, a' mit eddig fizet-
tünk, tsak hogy ezeket a' *pinzevisitáto-
rokat*, 's az ezen vizsgálódásokkal össze-
kötetett sok féle költségeket, mellyek magát
a' tulajdonképpen való adót is fellyűl halad-
ják, vegyék-el a' nyakunkrol. Egyéb eránt
sem látszik már most a' zúgásnak semmi
nyoma a' falukon; az ifiakat számosan le-
het látni közönségesen; vasárnapokon a'
tántzolók sem olyan ritkák mint eddig, 's
a' többi.“

Az egész Frantzia ármádának hét hó-
napi zsoldal volt adós az Országlószék.
Már most nem tsak hogy minden ötödik
nap' fizetik a' katonaság' zsoldját: hanem
ezt a' régi adósságot is rendesen kifizetik
bizonyos meghatározott időszakokban.

Melly jó érzékenységet okozzon ezen rendszer fizettetés a' katonák között, például azt hozzák elő, hogy a' midőn nem régen a' *Hünningeni* őrző seregek egy hónapra való ilyen adósságszoldját kifizették volna, a' következett vasárnapi katonapompa' alkalmatosságával bezzeg nem kellett őket buzdítani, hanem önként kiáltották: hogy *Éljen a' Király!* — Így megyen ez az adósságfizetés hónapoként mind addig, míg egészen lefizettetik.

~~~~~

Az új Státus-Tanáts' tagjai nagy solennitással öszszegyülekeztek Aug. 3-dikán a' *Thüillieria* templománál lévő szalában. Déli egy órakor az Ország' fő Cancelláriusa megérkezvén beült a' thrónus mellett lévő székbe. Utánna a' ministerek is mind megérkeztek; végezetrebéjelentetett a' Király is, a' kit *Monsieur* és az egész udvari kar kísért. Ő Felsége a' thrónusba beülvén így szóllott a' gyűléshez: —,

„Minden Tanátsosaimat öszszehívatam, hogy a' hitet magam személyesen fogadjam - el tőlök, és hogy ezen közönséges solennitásnak, melly titeket a' nékem és a' Státusnak való szolgálattal öszsze tartól, annál nagyobb fényességet adjak. Kettőtessék tehát Uraim, a' magok buzgóságokat, kössék öszsze iparkodássokat az enyimmel; ahoz tartom magamat, hogy az Urak a' magok tapasztalások és belátások által nékem, népeimnek boldogíttatásokra, segedelemmel fognak lenni. Az én Cancellariusom környülállásosabban fogja kinyilatkoztatni célzásaimat.“

Mingyárt ezen szók után jelentést tett a' Cancellarius a' jelenlévőknek, hogy üljenek - le, 's a' Király' célzásairól egy hosszú beszédet intézett hozzájuk, melynek summás foglalattya ennyiben áll: —,

„Uraim. Ahoz a' Monarchához, ki nek az az akarattya, hogy minden határozásait az igazság kormányozza, illő do-

log az, hogy bölts és virtuosos Tanátsosokkal vétetődjön körül. Ha szintén a' Király a' maga szélesen kiterjedő esmeretsege mellett még azzal a' ritka ajándékkal is bír, hogy munkássága és gondolkodása által szerzett belátását böltsen is használni tudja; ha szintén egy felemelkedett lélek elégséges is arra, hogy nagy dolgokat elintézzon: tsakugyan lehetetlen az, hogy tanátsosok nélkül minden dolgokra különösen kiterjeszkedhessék. Megvilágosodott elméjű és szép virtusokkal felruházott emberek kívántatnak néki erre. A' Státusok' boldogsága, a' Fejedelmek' ditsőssége, 's a' népek' java, a' tanátslóknak böltseségektől vannak igen gyakran felfüggesztetve. Az Urak' hívattatása, Uraim, az, hogy a' Királyi Hatalomnak szeretetet és tiszteletet, nem pedig nevedést szerezzenek. Az Uraknak azon kell lenni, hogy az ő Felsége hatalmát megtartsák, és nem azon hogy neveljék. A' Király' akarattya az, hogy az Urak' tapasztalása és belátása a' Ministereket az eltévedés ellen oltalmazzák. Az Urak nem arra hívattak, hogy administráljanak, hanem, hogy a' közönséges administratzióknak világosságot szerezzenek. Engedjék a' jónak szeretetét a' magok egyedül való vezérjeknek lenni; örökké a' barátság, gyűlölség, és az önnön haszonkeresés előtt kell ennek járni. Soha se javasoljanak az Urak egyebet a' Királynak, tsak a' mit jónak lenni látnak; még az a' kívánság is, hogy néki tehessenek, örökké hátrább áljon annál a' kötelességnél, hogy néki szolgáljanak. Ne tanátsoljanak az Urak néki soha egyebet, tsak azt, a' mi őtet arra a' ditsősségre vezérli, a' mellyel ő egyedül kíván fősvénykedni, t.i. az ő népeinek boldogíttatását.“ — Ezen beszédekot követte az esküvés.

A' Ministeri székbe ülők között említettnek nevezetesen: *Talleyrand* a' *Beneventi* Hertzeg, mint külső dolgokra ügye-

ló Minister; 's *Moncey* és *Outinot* Marschallok.

A' nevezetesebb tárgyak közzé, melyek mostanság a' Deputatusok' Kamarájában ismét előfordultak, lehet számlálni, először a' nyomtatásbéli szabadságot, a' melly eránt a' Királynak megerősített végett ezen Kamara eleibe küldetett projektuma, további megfontolás végett egy különös biztosság eleibe volt adattatva; másodsor *Dümolardnak* azon projektomát, hogy a' két Kamaráknak adjanak *Parlamentom* nevet; harmadsor *Herbertnek* azon javallását, hogy bekesség' idején semmi idegenek meg ne szenvedtessenek a' Frantzia ármádáknál. Ezek a' két utolsó tárgyak is különös biztosságokban való megvizsgálások után hozattak most ismét elő a' közönséges gyűlésben. Röviden azt lehet mind ezekről a' tárgyakról megjegyezni, hogy a' biztosságok mind a' hármát vissza vetették. — A' mi a' Királyi projektomot a' nyomtatásbéli szabadságnak néminémű megszorítására eránt illeti, erről a' híres *Raynouard* olvasott-fel a' biztosság' nevében egy hosszú előadást, a' melly azt tartván, hogy a' nyomtatásbéli szabadságnak megszorítására ne fogadtassék - el, hanem tökéletes szabadság állíttassék - fel, erre nézve azt végezte a' Kamara, hogy vétettessék a' dolog további megfontolás alá. Ekkor Augustus 5-dikere határozta a' Kamara ezen tárgynak, vagy inkább a' *Raynouard* előadásának további megvizsgálás alá lejendő vetettetését. —

Úgy látszik, hogy ezt a' tárgyat igen fontosnak tartják mindenek; az egész ország erre fordította figyelmességét. Két részre oszlott a' vélekedés; egygyik *Raynouardal* tart a' minden megszorítás nélküli való nyomtatásbéli szabadság eránt; a' másik rész szükségesnek itel lenni még most bizonyos eszközök, hogy ezek által mintegy kezen fogva és lassan-

lassan formálódjon hozzá a' nemzet a' nyomtatásbéli egész szabadsághoz. Így gondolkoznak a' Ministerek és mind azok a' kik ezekkel tartanak, sőt sokak a' Deputatusok közzül is. Az August. 5-dikén tartandó ülésben igen nevezetes Beszélgetéseket várt erre nézve a' nép, annyival is inkább, minthogy ötvennél több Deputatusok írták-fel neveiket, a' kik ezen tárgyról mind beszédeket akarnak tartani, 's a' kik közzül huszonötön a' biztosság' vélekedésének, a' többek a' Ministeri plánumnak fogják pártját. De tsakugyan semmi nem lett August. 5-dikén az előre váratott nevezetes ülésből, azért, hogy előre annyi nép ment volt bé a' szalába, hogy a' Deputatusok' helyeiket is elfoglalta, pedig meg van tiltva a' nézőknek az oda való beülés. Az előlülő felolvasta ugyan az erről szolló regulát, 's meghívta a' sokaságot, hogy mennyenek - ki a' Deputatusok' padjaikról, de semmit nem hajtott réá a' nép, melyre nézve nem volt egyebet mit tenni, hanem más napra kellett által tenni az ülést.

Svédzia és Norvégia.

A' Koronaörökös ismét visszaérkezett *Stockholmból* az ármádához, és a' *Norvégia* ellen való hadakozás elkezdődött. — *Stockholmból* egy Királyi Proklamáció intézetett a' *Norvégiai* néphez, melyben meghívattatik, hogy adja-fel magát, a' Priucz *Keresztély* által összehívattatott Diéta pedig törvénytelennek lenni hirdetik. — Az ellenségeskedésnek elkezdődésekor ilyen napi parantsolatot bocsátott a' Svédziai Koronaörökös a' maga ármádájához: —

„A' Koronaörökös arra emlékezteti az ármádát, hogy a' *Svédek*, midőn ők azon mesterkedők és idegenek ellen, a' kik *Norvegiának* szerentsétlenséget akarnak okozni, hadakoznak, a' *Norvégiai* lakosok-

ellen nem hadakoznak. Az ármáda tartozik ezen hajlandósággal, és a' népnek oltalmazásával. A' nép' tulajdona, az ármáda' igasságos voltának és hadi fenytékének oltalma alá vétettetik. A' Generálisok személyes felelettel tartoznak ezen rendelésnek általhágásáért, a' melly ellenkezik a' Svétziai névnek méltóságával, 's azon princípiumokkal, mellyeket a' mi katonaink mind eddig követtek. —

„Minden vágó marha és egyéb eleségneli requisitziót pénzrel kell fizetni azon vidékeken, a' hol a' lakosok a' magok kötelességekhöz engedelmességgel viseltetnek: de ez nem eshetik így azon vidékeken, a' hol a' nyughatatlankodás' ingerlőihez a' lakosok segedelemmel viseltetvén, 's ez által törvényes Fejedelemnek ellene állván, magokat bűnösökké teszik.“

A' *Svédek és Norvégusok* között való hadakozás a' tengeren kezdődött-el, melyről ilyen tudósítást adott-ki a' Koronaörökös Julius' 27-dikén estve *Gothenburgból*: —

„Tegnap 11 órakor jelt adott Báró *Puke* fő Generál-Admirális, hogy a' mi nagy és kitsiny hajós seregeink vasmatskáikat szedjék-fel, 's hogy a' Norvégiai hajós sereg ellen, melly a' *Hwalö* szigetek mellett 20 ágyús batteriáknak oltalma alatt állott, nyomúljanak előre. A' seregek azonnal szélnek eresztették vitorláikat 's eleinten a' szél is kedvező volt, de nem soká úgy eltsendesedett, hogy vontatás által sem lehetett egész estvéli 6 óráig egy línea 's egy Fregát hajónál többet hadi líneába állítani. Azon hajóink sem érkezhettek-el egész estig hasonló akadály miatt a' kirendelt helyre, a' mellyeknek hátulról kellett volna tüzelni az ellenséges hajókra. Így tehát más napra kellett halasztani az ellenségnek megtámadtatását, a' midőn is reggel minden hajóink nyomúlani kezdetek előfelé: hanem a' *Norvégiai*

vezér előre látván azt, hogy minden hajói semmivé fognak tétettetni, még azon éjjel elfutott ezen szigetek mellől *Fridrichsstadt* felé oly nagy sebességgel, hogy egy Svétziai hajó is utol nem érhetette; a' szigetek' batteriáin lévő ágyúkat többnyire a' tengerbe hányták a' Norvégusok. *Bohuslehn* nevű regimentünk szállott-ki legelőször a' szigetre. Így módon a' hadakozás elkezdésére megkívántató legnevezetesebb pontot egy emberünknek elvesztése nélkül foglaltuk-el, és reménységgel van, hogy a' Norvégiai nemzet által fogja látni annak lehetetlenségét, hogy szembeálhasson Svétziának hadi erejével, a' melly tűzes bátorság által lelkesítettvén nem soká elenyészteti azt az esztelen gondolatot, hogy *Svétzia és Norvégia* öszszetsatoltasokat meggátolni lehessen, a' melly gondolat színes czélzásokon lévén fundáltatva, 's ravaszkodás által segítettvén haladék nélkül elvész, 's szerzőinek azt a' jutalmat fogja hagyni, mellyet ezeknek ravasz mesterkedése érdemel, 's a' mellyet a' mi igaz ügyünk ilyen solennitással elő hív.“

Jul. 28 dikán ilyen további tudósítások jöttek-ki a' *Svékusok* résziről ezen hadi környülállások felől: — „A' mi Gen. *Mörner* vezérlése alatt lévő seregeink, a' *Hwalö* szigeteket, mellyek a' *Kristianiai* tengeröböl külsőnek tartatnak, elfoglaltatva tartják. Oberster *Hay* északról, Oberster *Skiöltebrand* délről foglalta-el *Sands* szigetét. Májor *Hay Nersöl* szigetére szállott-ki. A' lakosok meglegedve és szerentsésseknek mutatják magokat ezen szigetekben, minthogy e'képpen elvégződtek az ő szenvedéseik. Ezek azt hányják szemekre a' nagyoknak, hogy ők legyenek az okaik azon veszedelmeknek, mellyek a' hazát fenyegetik. Holnap *Krogerö* szigete támadtatik-meg, melly a' *Fridrikstadt* kilőtőhely' szájánál fekszik. Princz *Keresztély* eljött *Kristiánia* várából ármádája' vezérlésének általvételére. A' *Nór-*

végiai apróbb hadi hajók külömbkülömb Svékus bajókat elfogtak volt.

Belgium Catholicum.

Minden felől érkeznek *Brüsszelbe* a' Belga Deputátziók az új Fő Kormányozónak tiszteletére. Az Austriai eddig volt Fő Kormányozó Cs. K. Fegyvertármester Báró *Vincent*, Aug. 3-dikán eljött onnét, 's egy ideig a' maga *Lotharingiában* lévő jószágaiba vette útját. Ez nap' érkezett-meg *Brüsselbe* Lord *Clancarty* az új Fő Kormányozóhoz rendeltetve lévő Anglus Követ.

Augustus 2-dik és 3-dik napjain az az Angliai testőrző seregek néhány újabb tsapatjai érkeztek - meg Angliából *Brüsszelbe*, 's a' többek is várattatnak meglehetős számmal. Átaljában számlálván 60 ezer emberekre teszik azoknak az *Anglus*, *Hollandus*, *Hannoveránus* és *Catholicum Belgiumi* seregeknek számát, a' mellyek ezen Belgiumnak határait a' Bétsi Congressusnak ideje alatt elfoglalva fogják tartani.

Olasz Ország.

Bonaparte Luciánt, a' Frantzia volt Senátort, a' ki most ismét Rómában tartózkodik, különösen megtisztelte Pápa ő Szentsége az által, hogy őtet *Musignaói* Hertzegi nevezettel *Római* Fejedelemmé nevezte, 's a' Pápa ezimert néki a' kastélyára feltenni megengedte. Sőt azt is megengedte néki Pápa ő Szentsége, hogy azon költeményes munkáját, a' mellyigen szép keresztényi gondolatokkal telyes *Épopeának* lenni irattatik, 's a' melly most *Nagy Károly* titulus alatt *Párisban* a' *Didot* híres nyomtató műhelyében nyomtattatik, ő Szentségének ajánlhassa.

A' Gróf *Sant-Leu* név alatt utazó, volt Hollandiai Királyt minden órán várták Rómába.

Létizia Aszszonyság, a' *Napoleon* anyja *Rómát* Julius 26-dikán oda hagyta, 's mint mondják *Elba* szigetére vette útját.

Most 28 Kardinálisok voltak jelen *Rómában*.

Nápoly. — A' Király egy hajós sereget készített, hogy az Áfrikai pédáló hajók ellen küldje, a' *Capodichinói* úgy nevezett Mársmezejére pedig 20,000 emberről álló sereget gyűjtetett össze gyakorlás végett.

Hogy *Ankonának* a' maga régi virágzó állapotját vissza adhassa ő Felsége, vissza adta néki mind azokat a' szabadságait, mellyel az, mint szabad kikötőhely az 1797-dik esztendő' Februáriusának 19-dik napja előtt bírt.

Ezen Titulusát, *Két Siciliák' Királya*, mellyekkel eddig élt, letévén ő Felsége, ezt vette - fel: *Első Joákim, Nápolyi Király*.

Pápa ő Szentsége a' *Római Inquisitiót* vissza állította, és még két új tagokkal szaporította annak Ítélszékét: hanem ezt az igen mérsékeltetett és munkásságában igen keskeny határok közzé szorított Ítélszékét telyességgel nem lehet még csak összehasonlítani is azzal, a' mellyet Spanyol országban helyre állítottak. — Noha minden Szerzetes Rendeknek Generálisaiik megjelentek Rómában 's igen sürgető módon kívánták Rendjeiknek visszaállittatását, tsakugyan semmi jelít nem lehet látni, hogy ő Szentsége az eltöröltetett Szerzeteket a' Pápai Státusokban mind vissza állítaná és nékiek a' Klastromokat mind által adná.

Az ő Szentsége igen kegyes megkegyelmező nyilatkozatása, melyről közlelbbi újságunkban emlékeztünk vala, e' volt: —

„*Heřkules* 's a' többi, a' *Római Anyaszentegyház' Diakonusa*, Kardinális *Con-*

salvi, a' Hetedik Pius Pápa ő Szentsége Stáustitoknokja: — „Midőn ő Szentsége az isteni gouviselésnek tsudára méltó vezérlése által a' Pápai Stáustusokba vissza lépett, két egymással ellenkező érzékenységek ostromlották a' szívet. Jó alattvalóinak kebelekkbe, a' kik szomorú eltávozását igaz szívvel siratták, 's a' magok hűségeket a' viszontagságok és veszedelmek 's üllöztetések között is fenntartották, és most a' magok óhajtaikat e'képpen megkoronáztatni szemlélték, vissza érkezvén, leg elevenebb érzékenység fogta el ő Szentségét. Hanem annak meggondolása keserítette ezt az örömet, hogy az ő Szentsége gyermekei között nem kevesek, rész szerént rossz indúlatból, rész szerént gyengeségből, magokat az elenyészett, megvetésre méltó szédültség' lelkéhez tsatólták, 's az Anyaszentegyház és az ő Törvényes Fejedelmekhez tartozó hűség eránt való kötelességeket megrontották. Az igazság a' bűnösöknek megbüntetésekét kívánta, hanem a' keresztényi szeretet még hatalmasabban felemelte mellettek a' maga szavát, meggyőzte a' hűséges polgároknak érdekeik által a' bűnösök eránt való keménységet, és arra indította ő Szentségét, hogy ezen utolsókra tsak helybe nem hagyó szemeket vessen, és hogy tsak azok ellen vegye elő az anyaszentegyház' papi törvényeivel való hasznos élésnek réguláit, a' kik a' Papi Rendhez tartoznak. Mint egy szeretettel telyes atya önnön szívében feltalálja ő Szentsége azon gyermekeinek mentségeiket, a' kik eltévedtek vala. Megfontolván ő Szentsége azt, hogy néhány megromlottakat kivévén, a' többek a' rossz tanátslók, mások a' fenyegetődzések, sokkal pedig az uralkodó inségek' szemlélé-

se által vétettek réa a' rosszra, arra határozta magát, hogy ezen vétkesekhez, rövid de szükséges megfenyttetés (mortificatione) után, engedelmisséggel viseltessék. —

„Minthogy ő Szentsége e'szerént a' magakegyes indúlatja' szelid unszolásainak tovább ellent nem álhat, megbotsat a' jelen lévő *Indultum* által, melynek ereje valamint Rómára úgy a' Pápai minden Stáustusokra kiterjedjen, a' maga minden alatti valóinak nagy lelkűséggel, és elégedenékiek az ő engedetlenségért és hűségtelességért való minden testi megbüntetésekét, mellyeket az elvégződött ragadozó kórmányozásnak ideje alatt elkövettek. Még azokra is kiterjeszteni kívánnya ő Szentsége ezt a' jótéteményt, a' kik az ő gyalázást érdemlő magokviseletek által magokat mások felett megkülömböztették, 's magokat ennyivel büntetésre méltóbbakká tették, 's tsak azt a' kevés vigyáztatást tartja-fenn ezekre nézne, a' melyre minden bölts Stáustusadministráció, a' közönséges tsendesség, sőt magoknak ezen embereknek személyes bátorságok végett is, köteleztetik. —

[Végezetét lásd a' Tóldalékban.]

~~~~~

Minekutánna *III-dik Ferdinándus* Király *Siciliában* az Országlást Jul. 4-dikén ismét által vette volna, haladék nélkül elbotsátotta hivataljokból azokat a' Stáustus és Udvari fő tisztviselőket, kiket a' fia a' Princz-Vikárius a' maga országlása alatt bétett vala, és mind azokat vissza tette hivataljokba, a' kiket ezen Princz letett vala.

Aug. 13-dik napján adtak 100 Forint Huszas penzért 227 1/8 forintot Váltó-
szédulában.

Honnyi Levelek, Tudósítások, és Egyebek.

Nro, 14.

A' Magyar Kurir 15-dik darabjához.

Végezte a' Pápa' feljebb félbe maradt nyilatkoztatásának.

„A' mi ezek között az olyanokat illeti, a' kik közönséges hivatalokat viselnek, hogy az igasságnak kötelességeit az illendőség' kívánságaival megegyeztesse, az ő Szeptsége akarattya az, hogy a' jó és hűséges alattvalókra, 's kiváltképpen azokra, a' kik azért, hogy a' Religióhoz és Fejedelembhez tartozó kötelességeiknek megfelelhessenek, mindeneiket feláldozták, különös tekintet legyen, hanem azonban azokat sem akarja a' maga kegyelmességéből telyességgel kiszorítani, a' kik hibás lépéseket tettek, ha tsak bűnös tselekedetekre újabban is vissza nem léptek, és ha azok a' hivatalok, mellyeket felváltak volt, a' meghatározva megtiltatottak közé nem tartoztak, 's hivataljaikat igasságosan folytattak. Ő Szeptsége ígéri magának, hogy mind azok, a' kiket ez az *Indultum* illet, az ő Szeptsége atyai indulattyanak példás magokviseletivel fognak megfelelni iparkodni. Hanem a' ki új hibákba elegyíti magát, magának tulajdonítsa, ha ezekkel egygyütt az ő régibb vétkei is számbavétetnek. Költ Rómában Julius 22 dikén, 1814-ben. —,

„*Pocca*, Kardinális, a' Szentegyház Kameráriusa 's Vice Státus-Titoknokja.

Magyar Ország.

A' Palatinus ő Cs. Fő Hertzegségével e' hónap' 6-dik napján *Lajos* ő Cs. Fő Hertzegsége is megérkezett *Budára*, és 10-dikben *Pestre* is által menni méltóz-

tattak ő Cs. Fő Hertzegségek, 's az ott lévő *Nemzeti Muzeumnak* minden osztályait szemesen megnézegettek. Dél előtti 9 órától fogva délutánni 2-től töltötték ezen betses foglalatossággal idejüket. Elő mutatatták magoknak a' régi kézírásokat könyveket, a' Magyar, Római, és Görög pénzgyűjteményeket, 's végezetre az új épület tizenkét nagy szobáiban nem régen szép rendbe rakatott minerologiai tárgyakat, a' tsiga, pillangó, féreg, madár, 's szopó állat-gyűjteményeket, 's végezetre a' technologiai kabinétumot. Nagy megegyezéssel tértek onnét vissza ő Cs. Fő Hertzegségek.

B é t s.

Ő Cs. K. Felsége méltóztatott a' (volt Olasz ország) *Vas Korona Rendet* a' maga Felséges Házához tartozó Rendnek, 's magát annak Nagy-mesterének lenni ki nyilatkoztatni. A' Rend' Statútumait és külső formáját nem soká meg fogja határozni ő Felsége: annak mostani tagjai azonközben addig is hordozhatták a' Rend' címereit.

Felséges Urunk méltóztatott *Roschmann* urat, *Tyrolisnak* és *Vorarlbergnek* provisoriai organizálóját, ezen foglalatosságokban bizonyított bölts és eltökélt magaviseletére nézve, Cs. K. Udvari Valóságos Tanácsossá, és ezen Austriahoz vissza jött tartományoknak *Elintéző Udvari Biztosává* nevezni, a' ki is a' Felségtől nyert engedelem és helybehagyás mellett, egy Deputatzióval, melynek tagjai ezen tartományoknak külömbkülömb részeikből nevezettek - ki, az ő hódolásoknak a' Fel-

séges thrónus' lábai eleibe való letevésére, ide Bétsbe megérkezett.

Nagy Britannia.

A' *Braunschweigi* háznak a' thrónusra való ülése' napja, 's a' Nilus torkánál *Abukir* mellett történt tengerigyőzedelemnek napja, fényes pompával innepeltettek meg *Londonban* a' folyó Augustus 1-ső napján a' St. Jamesi Királyi kastély nagy kertjében. Régen tétettek hozzá a' készülétek. A' kertnek belső része a' palotához közel azoknak számokra volt rendeltetve, a' kik czédulákkal botosítottak-bé, a' melly végre 150,000 czédulák osztattak-tak-ki. A' mulatságot egy levegő golyóbisnak felmenetele kezdette-el estvéli 6 órakor. Ezt követte 8 órakor egy tengeri csata a' *Serpentine* nevű vizen, melly által a' feljebb említett tengeri verekedés ábrázoltatott-le, azzak a' különbséggel, hogy az ellenséges hajók, mellyek megverettettek, elfogattattak, vagy elégettettek, most nem Frantzia, hanem Amériki hajókat képzeltek. Az alatt a' víz' partyán minden féle mulatságok, evés, ivás, 's mindenféle játékok folytak, a' melly végre minden féle színek 's egyéb készülétek voltak felállítatva. A' St. Jamesi 's a' Hyde-park nevű két kertekben, a' hol mind ezek történtek, valami 400,000 emberek voltak jelen. Tíz órakor tűzjáték tartatott, mellyet rettentő, és 20 minútáig tartott ágyúzás adott hírül. Végezet-re szembetűző fényességgel és szépséggel megvilágosított a' kert' leg belsőbb része; itt a' békesség' és egygyesség' temploma volt leábrázoltatva.

Megjegyzésre méltó, hogy illy nagy sokaság között, a' vígasságnak csak némiképp megzavarására is, semmi egyéb szerentsétlenség nem történt, csak egy *Pago-*

de (Indiai bálvány templom), a' melly ezen solennitásra volt készítettve és fényesen megvilágosítatva, éjféli tájban meggyulladván, egy rajta lévő munkás, hogy az oda való égést elkerülhesse, le akart ugrani a' mellette lévő kanálisba, de elhibázván, egy hídra ugrott, 's mingyárt meghalt.

Prussia.

A' *Berliniek* nagy és fényes készülétekkel akarták fogadni a' magok Királyokat az ő hazajövetelekor. Augustus' 7-dikén reménylették a' városba lejendő pompás megérkezését. A' Király azonban még 5-dikben megérkezett, és úgy ment-bé *Berlinbe*, hogy csak akkor vették észre, mikor már a' palotájában volt, a' hova a' Ministereket és a' város előljáróit magához hívatván, ilyen nyilatkoztatást tett előttök: — Ő Felsége meggondolván azt a' végzetlen áldozatot, mellet a' Prussus nép és a' Berlini lakosok tettek, meg akarta őket az ő Felsége hazajövetelért való solennitásokra fordítódó nagy költségektől kimélni, 's azért feltett czéllal jött hamarabb haza, mint sem várattatott. Azokban ha a' háládatos haza a' Prussus seregek dicsőséges tselekedeteiknek megisméréséül valamelly bizonytságot akar csakugyan kimutatni, ebben első leszen maga ő Felsége, 's ezen czélra nézve nem csak azt megengedte, hogy azon solennitások, mellyekre már a' készülétek megtétettek, némiképp változásokkal véghez mehessenek, hanem ezen solennitásoknak fényességét maga is azzal fogja nevelni, hogy Generálisait, 's ezek között név szerént Hertzeg *Blüchert* maga mellé vévén, méltó pompával fogja *Berlinbe* a' Királyi testőrző sereget bevezélni. — (mint mind ezek a' fényes solennitások már nagy örvendezések között véghez is mentek).